

Kalvasalatin verður skrødd burtur

Fólk standa og bíða eftir, at bilurin hjá Sjógæti skal trilla inn á sölutorgið í Vágsbotni. Nú fæst alt tær tørvar til døgurðan undir Bryggjubakka

Danjal av Rana

Í mong ár hava Mortan Johannesen og Carl August Arge staðið í Vágsbotni og selt fisk til svargar havnarborgarar, men oftari og oftari fáa teir vitjan. Nú er líkt til, at fríggjadagur er dagurin at gera innkeypini, tí tá kann alt, tær tørvar til døgurðan, keypast í Vágsbotni. Og alt er føroysk framleiðsla.

Fríggjadagur er blivin fastur dagur hjá seljarum aðrastaðni frá at koma í Vágsbotn og í farnu viku vóru ikki færri enn sjei sölubásar. Sjógæti var á sínum fasta plássi, meðan fólk eisini vóru komin úr Streymnesi við bæði fiski, føroyskum eplum og nýrum, hjørtum og livrum frá flettingini.

Sjógæti hevur fingið sær fast pláss í Vágsbotni hvønn fríggjadag og líkt er til, at sölukvinnurnar eisini hava fingið sær ein fastan kundaskara.

– Fólk bíða eftir okkum, tá vit koma, og heilt nógv eru afturvendandi kundar. Vit selja heilt fitt, siga tær.

Serliga er tað kalvasalatin, sum er væl umtókt, umframt gullaksafarsið og roykti laksurin. Sum vit práta, kemur ein eldri harri og keypir sær tvey kilo av fiskafarsi. Hann ætlaði sær beint heim at steikja tey á pannuni.

– Upp á tann nýggja mátan. Eg lati posan upp og skeri so farsíð í passalig stykki, sum eg leggi á pannuna. At rulla frikadellurnar er ein farin tíð, greiðir hann frá.

– Vit læra so nógv fólk at kenna, og øll eru so fitt og blíð og glað. Tað er tað sama, tá vit eru aðrastaðni í landinum, siga tær og greiða frá, at eina ferð um mánaðin vitja tey í Vágnum og í Suðuroynni.

– Tað eru fastir kundar, sum koma og vit sakna tey eisini, um ov long tíð gongur og vit ikki síggja tey. Men hvat, ofta kenna vit bara andlitini og tá er torført at spyrja eftir teimum, siga fryntligu söludamurnar hjá Sjógæti.

Longur úti á bryggjuni vóru bæði Miðstovugarður og Uttastovugarður av Sandoynni, sum báðir eru partir av Veltuni á Sandoynni. Har vóru epli í øllum støddum, bæði at steikja á pannuni, at kóka og at baka. Røtur av

ymiskum slag, bæði reyðar og hvítar og gular. Grønkál og reyðrøtur stóðu eisini frammi. Snøgt sagt, alt tær tørvar til ein góðan døgurða. Tí sum onkur segði herfyri, besti og sunnasti maturin er tann, uttan strikukotu.

Fólkini av Sandi lata eisini væl at. Eplafestivalur var har suðuri um vikuskiftið og sum skilt var hann sera væl eydnaður.

– Har var bara so nógv fólk har suðuri og øll vóru so væl nøgd við tiltakið, søgdu tær báðar.

– Sölan hevur verið framúr góð, sigur Mortan Johannesen, sum gleðist um, at fleiri vóru eru at fáa í Vágsbotni. Her er nógv fólk og tað dregur enn fleiri við sær, heldur hann.

Herfyri gingu leysatíðindi um, at ætlanin var at taka sölutorgið í Vágsbotni burtur, men so er ikki. Mortan Johannesen sigur, at fundur hevur verið við býráðið um sölutorgið, og avgjört var, at varðveita sölutorgið har tað er, men at broyta umstøðurnar rundan um nakað.

Kommunan ætlar sær at fylla upp hornið á bátahylinum, har Lív Rescue liggur í lötuni og gera ein platt har. So skal sölan framyvir ganga fyri seg úti á tí plattinum, so at hon í munnu mun darvar ferðsluni og virkseminum undir Bryggjubakka annars.

